

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara cunctas hæresis sola interemit, numer. 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Bernard.

alloquens: Tuum, inquit, in Caelum ascensum impuri, atque in aëre versantes spiritus perhorruerunt; tuo transiit aër benedicitur, superior aether sanctitate afficitur. & Bernardus in deprecatione ad Virginem, quæ habetur tom. 2. operum ipsius, & citatur à Bonaventura in speculo B. Virginis cap. 9. Te bellatrix egregia primo eum, qui primus Evam supplantavit expugnare viriliter aggressus es. Tu spiritum elationis Eva vertice humilitatis complexisti. Idem Bernardus sermone citato: Te terribilis ut castrorum acies ordinata, an non horruerunt principes tenebrarum quando viderunt præter morem armatura omni fortiorem instruatam contra se procedere foeminam, foeminam fortem, ad bellum doctissimam, cuius ensis super femur suum propter timores nocturnos. In circuis eius acies valida spiritualium virtutum suo se invicem ordine iunctum (siquidem ordinatione perseverat dies) sed

Psalm. 118.

& innumerabilium Beatorum spirituum militiæ ad ministerium tanti principis delegatam fuisse, nullatenus ambigimus, utpote qui custodirent leibulum Salomonis gratissimum, ac providentem, ne præparatum aeterno Regi hospitium alienus hostis invaderet: nimirum timor, & tremor super eos venerunt; ita quod dicens, Ecce plusquam

S. Bernardus.
Charisus.

hæc Castra Dei sunt hæc: Fugiamus, Israel. tom. 2. serm. 51. art. 3. c. 4. Te perditio mundo aditum recuperas. & principem tenebrarum evertisti. & Carthusianus lib. 3. de laud. Virg. ait. 11. Nec miror, inquit, o Domina si sic fortitudine pollebas, summis etiam Angelis robustior, quoniam Dominam virtutum Christum Regem, qui Patris virtus est cuncta sustentans protulisti, sic ille.

Gen. 3.

Quamvis tamen serpentis, caput à Virgine fortissima obtrendum dicitur; nihilominus serpens quoque mulieris calcaneo insidiaturus prænunciatur, sed Virgini nocere nequaquam valuit, propter ea, quæ cap. 7. diximus.

DEIPARA CUNCTAS HÆRESES sola interemissit.

Maria hæreses ubi bellavit.

4. **Q**UOD enim pertinet ad alterum de hæreticorum nimirum, qui semen sunt serpentis, per Deip. illud enses sic supponendum est, complures ex hæreticorum fesse, non tantum bellum Christo domino, indixisse; verum etiam impuras contra Deiparam linguas solvere, non esse retitos. Sed quid miror? Neque enim, inquit Bruno sermone de Annas, matrem diligere possunt, qui iam iniquo

Annas.

odio filium prosequuntur: & certè non minori impietate, quam detestanda ingratitude huicmodi homines impudentissimi contra singularem hominum tum omnium, tum singulorum benefactricem oblatrare sunt ausi: in ea enim, ut verbis utar Bernardi sermone 51. genum magnum, nihil austerum, nihil terribile, tota suavis est, offerens lac & lanam, nemini malum inferens, & omnibus sinum misericordia aperiens. Verùm hanc vesanam quoque Hæreticorum contra Deiparam temeritatem, hoc bellum, quod contra Deiparam susceperunt, sub typo serpentis, eiusque seminis clarè prædictum certimus Genes. 3. ubi inimicitia inter serpentem & mulierem, id est, Dei Genitricem, ut cap. 22. offendimus, inter semen quoque serpentis, & semen mulieris à Deo indicuntur: idèdque Apocal. 12. Draco contra mulierem illam amictam sole stetit, eiusque filium devorare voluisse dicitur, quin etiam draco persecutus est, inquit, eam, & abijt facere bellam cum reliquis de semine eius. & Apoc. 13. de bestia illa, quæ ex Irenæo lib. 5. cap. 28. & alijs Irenæo interpretibus est Antichristus, sic scribitur: Et aperuit os suum in blasphemias ad Deum blasphemare nomen eius, & tabernaculum eius: (id est, Virginem sanctissimam, quam Deitabernaculum cap. 5. appellari probavimus.) & eos, qui in caelo habitant, reliquos scilicet sanctos. Hinc est, quod Lutherus, & alij plerique nostræ tempestatis hæretici eiusdem Antichristi præcursores, cui viam per impia dogmata, & per carnis libertatem strenuè munitis, veteres quasdam hæreses Constantini Copronymi, & aliorum ex hac fece hominum iam olim ab Ecclesia damnatas, ac profligatas ab Orco reuocantes conati sunt statuere, Virginis supra aliquos sanctos præstantiam obscurare, eius cultum conuellere, inuocatione penitus abolere, sed frustra: Sagitta namque parulorum facte sunt plaga eorum. Ipsa enim non modo dæmonis serpentis venenati noxium caput contitura prædicitur; verum etiam virulentum ac nefarium eius semen, quod in hæreticorum collabie præcipue se prodit, iugiter expugnare non cessat. Qua de re Ecclesia in soleto nullo, ac celebri cantico ante plurima annorum secula recepto, quo in Missa, & Officio Deiparæ utimur eidem peculiariter gratulatur his verbis: Gaude MARIA Virgo, cunctas hæreses sola interemissi in uniuerso mundo: quod sanè multipliciter præstitit, Primò, quia Christi iustitiæ solè pepenit, qui

Bernard.

Genes. 3.

Genes. 3.

Apoc. 12.

Apoc. 13.

Apoc. 13.

Psalm. 118.

Psalm. 118.

Offic. Eius.

qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, qui que errorum tenebras depellit. Secundò, quia singulari modo magistra fuit Apostolorum, ut c. 19. diximus, quorum doctrina hæreses reselluntur. Tertio, & hanc tangit Bernardus sermone Signum magnum, quia plurimæ hæreses circa Christi incarnationem oblatrantur: quæ facile rejiciuntur ab iis, qui eam Dei genitricem agnoscunt. Quarto, quia fidei defensoribus, & Doctoribus contra hæreses strenuè pugnantibus singulariter auxiliatur, quemadmodum cap. 20. dixi, eam sancto Dominico contra Albigenes præsto fuisse. Quintò, quia suis meritis, & precibus hæresum perfidiam redundit, hæreticorumq; furorē comprimit. Huic Cantico, quo Virgo beata cunctas hæreses peremisse prædicatur, aliqui versiculi etiam tubebantur, quibus perpetua Deiparæ virginitas contra Judæos commemorabatur: ex quo factum est; ut in quadam hac de re cum Judæis altercatione, Romæ tempore Bonifacii IV. Pontificis, qui templum olim Pantheon dictum in honorem Beatæ Mariæ, & omnium Martyrum dedicavit. Clericus quidam à nativitate cæcus inspectante populo in eodem templo illud in die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis in Judæorum confusionem decantans, lumen divinitus receperit: quare in hujus rei memoriam, ut illud in officio Purificationis retineretur decretum esse dicitur. Sanè in festo Purificationis hoc responsum haberi satis patet ex antiquis breviariis tum Romanis ante Pii V. tempore, tum Gallicanis: & præterea ex graduali Missæ votivæ B. Virginis post Purificationis, in quo aliquot ex huiusmodi versiculis etiam nunc decantantur; & hoc quidem miraculum breviter attigit Thomas Cantipratenfis qui vivit circa annum 1240. in lib. apum in Appen: exempl. ad 2. librum, & narratur à Peiberto in Secretario B. Virgin. lib. 2. part. 3. cap. 2. & in Specul. exempl. distinct. 8 § 38. ex quo antiquitas illius Elogij, quo cunctas hæreses interemisse prædicatur, apparet: quin etiam idem Thomas Cantipratenfis loco citato narrat fidelissima narratione sibi comperit puerum quendam quod vesperi sæpè hoc ipsum elogium per plateas concineret, à ludæis clam jugulatum; ac sepulture mandatū, sed posttidie vivum repertum. Hinc est, quod ab Ecclesia edocti Rupertus lib. 7 in Cant. & Bernardus sermone signum magnum de Dei-

para efferunt solam contrivisse universam hæreticam pravitatem, quod idem scripsit ante mille, & ducentos annos Sophronius, Hieronymo coævus, in sermone de Assumptio. Dei paræ. Quod autem Deipara de universa hæretica pravitate triumpharit, multa afferri possunt quæ est illud de Albigenum hæresi, quam Deipara, (ut cap. 20. diximus) per formulam precandi, quam Rolarius vocamus, à sancto Dominico institutam extinxit & ejusmodi plurima non desunt. Verum celebre est illud de veste ad sacrificandum S. Ildefonso Archiepiscopo Toletano à Deipara dono data, quod pro ejus perpetua virginitate contra Hæreticos propugnasset, eundem quoque Ildefonsum S. Leocadia Virgo, quæ ante trecentos annos pro Christo Martyrio affecta erat, è sepulchro palam multis præsentibus prodians hoc nomine commendavit, rem gestam narrat Mariana lib. 6. de rebus Hispaniæ cap. 20. & nos infra in fact. de virginibus sect. 2. n. S. Ildefonso, & sect. 4. in S. Leocadia referemus. Ceterum hæreticos qui adversum Dei genitricem oblatrantur complures Catholici confutarunt præsertim noster Canisius contra eos egregium volumen, quod de Deipara inscripsit, non minori pietate, quam eruditione elaboravit.

DEIPARA IN NOBIS DEMONEM VINCIT.

Tertio, nec solum in se Virgo beata caput contrivit serpentis; verum etiam in aliis exemplo suo precibus, & meritis idem præstat. ut rectè S. Antoninus 4. parte tit. 15. cap. 14. §. 6. adnotavit, cujus rei figuram habemus Reg. 5. Arca enim Domini in templum Dagon illata, illius statuum prostravit, eique caput, & manus præcidi, ita Virgo sanctissima per Arcam, ut cap. 5. dixi, figurata, ex anima, in quam peculiarem erga se devotionem intrat, demonem expellit, ejusque virtutes frangit. Certè exemplum habemus in loanne Baptista, ex cujus anima Christi virtute eiectus est demon, ipseque à peccato originali est mundatus, quando vox salutationis Mariæ facta est in auribus Elisabeth, tunc enim sanctificatus est Ioannes, & exultavit, in gaudio infans in utero Matris Sanctus Bonaventura in meditationibus vitæ Christi cap. 5.

latus non obiit. Rupertus Bernard. Sophron.

Exemplum.

Mariana.

B. Virgo in alio caput serpentis conserit S. Antoninus Reg. 5. Figuratur in Arca, qua Dagon prostravit. Quomodo eiectus est demonus. sanctificatus est Ioannes Baptista. Bonaventura.

Immo.

In solennitate Purificationis B. Virginis clerici à nativitate suam lumen receperunt.

Thomas Cantipr.

Peiberto

Cantipratenfis in Secretario B. Virgin. lib. 2. part. 3. cap. 2. & in Specul. exempl. distinct. 8 § 38.